

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2Er/2804/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914216250
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Boros
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914216250.2

Uznesenie

Okresný súd Rimavská Sobota v exekučnej veci oprávneného CD Consulting s. r. o. so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČ: 26 429 705 proti povinnej E. H.Á. C.. C., W.. XX. XX. XXXX, F. T. XXX/X, Q., Š. I. L. vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 60 pod sp. zn. 46335/14 o vymoženie 255,47 eura o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o jej námietkach proti predbežným trovám exekúcie a o jej návrhu na povolenie odkladu exekúcie takto

rozhodol:

- I. Návrh povinnej na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
- II. Návrh povinnej na povolenie odkladu exekúcie **z a m i e t a**.
- III. Námietky povinnej proti predbežným trovám exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Oprávnený dňa 12. 12. 2014 podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorým žiadal vymôcť sumu 255,47 eura s príslušenstvom (uvedeným v návrhu) od povinnej na základe rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 2. 10. 2014, č. k. 12C 114/2014-21, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 30. 10. 2014 a právoplatnosť dňa 13. 11. 2014. Súdny exekútor bol dňa 11. 3. 2015 poverený vykonaním exekúcie.

Povinná podaním označeným ako "námietky" oznámila, že voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota odvolanie nepodala, lebo bola toho názoru, že svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmenky si splnila. Nároky z tej istej zmenky si jej prvý majiteľ uplatnil proti nej na Stálom rozhodcovskom súde zriadenom Slovenskou rozhodcovskou, a. s. Rozhodcovským rozsudkom, sp. zn. SR 03307/10 zo dňa 29. 4. 2010 jej rozhodcovský súd uložil rovnakú povinnosť ako Okresný súd v Rimavskej Sobote. Okresný súd Rimavská Sobota následne exekučné konanie vedené uňho pod sp. zn. 1Er/2339/2010 zastavil. Súd v sporovom konaní mal konanie zastaviť z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok zakladá prekážku právoplatne skončenej veci. Vecná nesprávnosť rozhodcovského rozsudku totiž nemá vplyv na jeho účinnosť a záväznosť. V rámci prebiehajúcej exekúcie po obdržaní exekučného príkazu na zriadenie exekučného záložného práva dňa 18. 1. 2011 celú sumu tvoriacu predmet exekúcie (782,71 eura) uhradila. Týmto zanikol jej dlh voči oprávnenému, resp. jeho právnenému predchodcovi. Na základe uvedených skutočností žiadala o zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f), g) Exekučného poriadku. Do rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie žiadala povoliť odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, prípadne odklad povoliť podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku. Neodkladná exekúcia by mohla mať pre povinnú a jej rodinu zvlášť nepriaznivé následky. V súčasnosti je vydatá, má tri maloleté deti. Je vlastníčkou dvojizbového bytu, kvôli ktorému uhrádzala predchádzajúce povinnosti, aj keď v konečnom dôsledku bola exekúcia zastavená.

Povinná svoje podanie označila jednak za námietky proti exekúcii, ale súčasne aj za návrh na zastavenie exekúcie. Súd má za to, že takáto kumulácia procesných návrhov v danom štádiu konania nie je možná.

Voči rozhodnutiu, ktorým boli námietky proti exekúcii zamietnuté, totiž zákon odvolanie neprípúšťa (§ 50 ods. 4 Exekučného poriadku a contrario). Oproti tomu odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa návrh na zastavenie exekúcie zamietol, je prípustné, ak sa návrh na zastavenie exekúcie posudzoval podľa § 57 ods. 1 písm. a), b), f) až h) a k) Exekučného poriadku (v tomto smere sa súd stotožňuje s názorom Najvyššieho súdu SR vyjadreným v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 327/2009). Pokiaľ by súd rozhodoval o oboch procesných návrhoch, ktoré sú založené na rovnakých argumentoch povinného, zamietnutím oboch návrhov by nastal absurdný stav, že tá istá právna otázka by sa jednak považovala za právoplatne rozhodnutú rozhodnutím prvostupňového súdu (zamietnutím námietok proti exekúcii), napriek tomu by mohla byť napadnutá odvolaním proti výroku o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie podaného z totožných dôvodov. Súd preto podanie, prihliadajúc aj na postoj povinnej, pre ktorú je zastavenie exekúcie zrejme prioritné, považoval za návrh na zastavenie exekúcie. Takouto kvalifikáciou procesného návrhu povinná nie je ukrátená o svoje procesné práva, keďže jej ostáva zachovaná možnosť odvolania proti rozhodnutiu o jej návrhu na zastavenie exekúcie.

Oprávnený sa k podaniu povinnej vyjadril tak, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota. V sporovom konaní bol navrhovateľovi priznaný žalovaný nárok na základe zmenky, ktorá spĺňala všetky zákonné náležitosti a ktorú nadobudol indosáciou. Povinný v zmysle § 17 zákona zmenkového a šekového (zák. č. 191/1950 Sb.) nie je oprávnený vznášať skutkové námietky voči súčasnému majiteľovi zmenky na základe jeho vzťahov k vystaviteľovi zmenky alebo k jej predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa § 57 ods. 1 písm. f) zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa § 174 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 97/1963 Zb. v platnom znení, ďalej len "O. s. p.") platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 159 ods. 1 O. s. p. doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

Podľa odseku 2) citovaného ustanovenia výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Podľa odseku 3) citovaného ustanovenia len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 161 ods. 1 O. s. p. rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie.

Podľa § 56 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom v čase podania návrhu na odklad exekúcie na návrh povinného môže súd (§ 45) povoliť odklad exekúcie, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Odklad exekúcie môže súd povoliť iba na návrh povinného, ktorý je fyzickou osobou.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

Podľa § 201 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslí odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu

času vyčíslí len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslí ich výšku.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

Otázka hmotnoprávnej aktívnej a pasívnej legitímácie, t. j. otázky, či oprávnenému prislúcha nárok voči povinnému, bola predmetom posudzovania v sporovom konaní, v rámci ktorého došlo k vydaniu exekučného titulu. Pokiaľ bola povinná toho názoru, že nárok oprávneného je neopodstatnený, mala možnosť podať odvolanie proti rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 2. 10. 2014, č. k. 12C/117/2014-21. Nakoľko toto svoje oprávnenie nevyužila, rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Právoplatný rozsudok súdu vydaný v občianskom súdnom konaní sa vyznačuje dvomi základnými znakmi, a to záväznosťou a nezmeniteľnosťou. Znak záväznosti (§ 159 ods. 2 O. s. p.) vyjadruje, že rozhodnutie je záväzné pre vymedzený okruh subjektov - v danom prípade pre účastníkov konania, ako aj pre všetky štátne orgány. Znak nezmeniteľnosti normatívne vyjadrený v § 159 ods. 3 O. s. p. odzrkadľuje právnu zásadu ne bis in idem uplatňovanú už v rímskom práve, podľa ktorej je zakázané opätovne rozhodovať v tej istej veci (otázke), resp. je prikázané rozhodovať o tej istej veci (otázke) iba raz. Právoplatné rozhodnutie súdu o nároku oprávneného preto založilo prekážku právoplatne skončenej veci (*impedimentum rei iudicatae*), ktorá by bola neprípustným spôsobom nabúraná, pokiaľ by exekučný súd nanovo preskúmaval otázku dôvodnosti nároku oprávneného v čase vydania exekučného titulu. Najvyšší súd SR sa k tejto otázke vyjadril v rozhodnutí sp. zn. 5 M Cdo 12/2007 nasledovne: "Z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátu orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu (porovnaj napr. R 47/1970)."

Exekučný súd v zmysle uvedeného nie je oprávnený skúmať, či navrhovateľovi v zmysle hmotného práva patril nárok na zaplatenie žalovanej sumy na základe predloženej zmenky. To isté platí aj o skúmaní otázky, či má na žalovaný nárok vplyv skutočnosť, že povinná podľa jej tvrdenia bola zaviazaná na zaplatenie totožného nároku v prospech spoločnosti POHOTOVOST', s. r. o. rozhodcovským rozsudkom vydaným dňa 29. 1. 2010 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s. pod sp. zn. 03307/10. Rovnako aj úhrada, ktorá mala privodiť zánik vymáhaného nároku, bola vykonaná dňa 7. 2. 2011, čiže pred vydaním exekučného titulu, preto súd na túto úhradu v rámci exekučného konania nemôže prihliadať. Súd z uvedených dôvodov návrh povinnej na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol.

Návrh povinnej na odklad exekúcie z pohľadu aplikácie ustanovenia § 56 ods. 2 Exekučného poriadku (t. j. z dôvodu, že možno očakávať, že exekúcia bude zastavená) súd pokladal za nedôvodný. Ako to vyplýva z odôvodnenia prvého výroku tohto uznesenia, súd sa nestotožnil s názorom povinnej, že je potrebné rozhodnúť o zastavení exekúcie. Odklad exekúcie by bolo možné povoliť aj z dôvodov uvedených v ustanovení § 56 ods. 1 Exekučného poriadku. Povolit' odklad exekúcie podľa tohto ustanovenia možno len na prechodnú dobu, ak sú známe konkrétne skutočnosti svedčiacie o tom, že majetková situácia povinnej sa po uplynutí navrhovanej doby odkladu zlepší. Povinná žiadnu takúto okolnosť netvrdila ani nepreukázala. Povoľenie odkladu exekúcie na neurčitú dobu je v rozpore s ustanovením § 56 ods. 1 Exekučného poriadku, preto žiadosti povinnej súd nemohol vyhovieť. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že povinná svoje tvrdenie o tom, že sa nachádza v situácii, kedy

by neodkladná exekúcia mohla mať pre ňu a pre príslušníkov jej rodiny obzvlášť nepriaznivé následky, žiadnym spôsobom nepreukázala.

Povinná podala aj námietky proti predbežným trovám exekúcie, ktoré osobitne neodôvodnila. Vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia začala oprávnene (viď odôvodnenie prvého výroku tohto uznesenia), povinnej v zmysle § 197 ods. 1 Exekučného poriadku vznikla povinnosť uhradiť aj účelne vzniknuté trovy exekúcie. Účelom námietok proti predbežným trovám exekúcie je preskúmať, či boli tieto vyčíslené v správnej výške. Nakoľko povinná v tomto smere nemala žiadne konkrétne námietky, súd jej námietky ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti prvému výroku tohto uznesenia možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Proti druhému výroku tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.